

Kfeerat Kaur and others v. Patiala Exhibitors Private Ltd. (Aey Cee Cinema), Patiala (I. S. Tiwana, J.)

ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੀ ਨੌਕਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਯਮਤ ਜਾਂ ਪੱਕੇ ਹੋਣ ਲਈ ਜੋ ਜਾਰੀ ਹੈ ਜਾਂ ਡਿਊਟੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਜਿਹੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਧਾਰਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਦਾ ਰੰਗ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ *ਵਫ਼ਾਦਾਰ*। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (oo) ਦੀ ਧਾਰਾ (bb) ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜਿੱਥੇ ਨੌਕਰੀ ਜਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਾ ਕੰਮ ਵੀ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਹੈ, ਪਰ ਨਿਯਮਤ ਦਰਜੇ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਨੂੰ.

(7) ਅੱਗੇ *ਦਲੀਪ ਕਨੂਮੰਤਰਾਓ ਸ਼ਿਰਕੇ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।* ਬਨਾਮ *ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ, ਯਵਤਮਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ*, (3), ਕਿੱਥੋਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(oo) ਦੀ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਉਪ ਧਾਰਾ (bb) ਸਿਰਫ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਕੰਮ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਪੋਸਟ ਖੁਦ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਸਮਾਨ ਮਾਮਲੇ ਜਿੱਥੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਨਿਰਪੱਖ, ਉਚਿਤ ਅਤੇ *ਸਹੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਥੋਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਸੀ।*

(8) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਨਿਆਂਇਕ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕੰਮ ਜਿਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਜਾਂ ਸਥਾਈ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਯੰਤਰ ਸਨ।

(9) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਅਵਾਰਡ ਰਿੱਟ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ

ਆਈਐਸ ਟਿਵਾਣਾ ਜੇ.
ਰੀਰਤ ਕੌਰ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ,
ਬਨਾਮ

ਪਟਿਆਲਾ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ (AEY CEE ਸਿਨੇਮਾ),
ਪਟਿਆਲਾ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।
ਕੰਪਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 144.

6 ਸਤੰਬਰ, 1990

ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956—ਐਸ.ਐਸ. 433E, 434A ਅਤੇ 439— ਕੰਪਨੀਆਂ (ਅਦਾਲਤ) ਨਿਯਮ,
1989— ਆਰ.ਐਲ. 21— ਸਮੇਟਣ ਲਈ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨ — ਪੜਾਅ 'ਤੇ

(3) 1990 ਲੈਬ. IC 100.

Kfeerat Kaur and others v. Patiala Exhibitors Private Ltd. (Aey Cee Cinema), Patiala (I. S. Tiwana, J.)

ਲਈ, ਜੋ ਵਿਅਕਤੀ ਸਮਾਪਤੀ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਟਿਕਾਣਾ ਸਟੈਂਡ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਖਤਿਆਰ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੋ ਜਨਤਕ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਖਤਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਿਉਂ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਤਰਕ ਜਾਂ ਤਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੇ ਸ਼ੇਅਰ ਧਾਰਕਾਂ, ਜੋ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਹਨ, ਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੜਾਅ ਭਾਵ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਟਿਕਾਣਾ ਹੈ (ਪਰਾ ੬)

ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 433(e), 434(1) (f) ਅਤੇ 439 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨ :-

(a) ਕੰਪਨੀ M/s. ਪਟਿਆਲਾ ਐਗਜ਼ੀਬੀਟਰਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟਿਡ, ਥੀਏਟਰ ਬਿਲਡਿੰਗ, ਦਿ ਮਾਲ, ਪਟਿਆਲਾ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ; ਅਤੇ

(b) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਹੁਕਮ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਸ਼੍ਰੀ ਐਨ ਕੇ ਸੋਢੀ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ (ਨਿਪੁਨ ਮਿੱਤਲ ਅਤੇ ਐਸ ਕੇ ਹੀਰਾਜੀ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ)।

ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜੇ.ਐਸ.

ਨਿਰਣਾ

1. ਐਸ ਟਿਕਾਣਾ ਜੇ.

(1) ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕੀਰਤ ਕੌਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ:

ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ 280 ਵਿੱਚੋਂ 169 ਸ਼ੇਅਰ ਹਨ। The ਕੰਪਨੀ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਹੈ: -

ਕ੍ਰਮ ਨੰ: ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਨਾਮ	ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ।
1. ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕੀਰਤ ਕੌਰ ਪਤਨੀ ਸ਼੍ਰੀ	ਹਰੀ ਧਨ ਸਿੰਘ ਰੁ. 2,79,050.05
2. ਸ਼੍ਰੀ ਹਰੀ ਧਨ ਸਿੰਘ	ਰੁ. 48,041.72
3. ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪ੍ਰਵੀਨ ਕੌਰ ਪੁੱਤਰੀ	ਸ. ਹਰੀ ਧਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਰੁ. 17,000.00
4. ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਗੋਬਿੰਦ ਕੌਰ ਪੁੱਤਰੀ	ਸ. ਹਰੀ ਧਨ ਸਿੰਘ ਰੁ. 16,960.00

ਇਹ ਸਾਰੇ ਕਰਜ਼ੇ ਸਾਲ 1978 ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ 30 ਜੂਨ, 1985 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਲ ਲਈ ਇਸ ਦੀਆਂ ਖਾਤਾ ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਤੇ ਬੈਲੇਂਸ ਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਅਨੁਬੰਧ P-1 ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਲ 1985 ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਸਾਲਾਨਾ ਆਮ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 8,37,421.32 ਅਤੇ ਰੁ. 1,20,960 ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਤੇ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਡੈਡਿਟ ਟੋਰਾਂ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਗਲੇ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਲੇਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਾਲ 1986/1987 ਦੌਰਾਨ ਪੈਸਿਆਂ ਦੀ ਸਖਤ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਮਾੜੀ ਵਿੱਤੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਡੇਟ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਮੁਖਤਿਆਰ-ਏ-ਆਮ (ਜਨਰਲ ਅਟਾਰਨੀ) ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਜ ਮੋਹਨ ਹਾਂਡਾ ਨੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਹਨਾਂ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਮੁੜ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਹੋਰ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਪੱਤਰ ਦੀ ਕਾਪੀ ਅਨੁਬੰਧ P-4 ਹੈ। ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਸ੍ਰੀ ਜੁਝਾਰ ਸਿੰਘ ਨੇ 19 ਅਗਸਤ, 1987 ਨੂੰ ਇਸ ਪੱਤਰ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਇਹਨਾਂ ਰਕਮਾਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥਾ ਦਾ ਦਬਾਅ ਪਾਇਆ। ਇਸ ਜਵਾਬ ਦੀ ਕਾਪੀ ਅਨੁਬੰਧ P-5 ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 434 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ (2 ਨਵੰਬਰ 1987) 3 ਨਵੰਬਰ, 1987 ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਹੱਥੀਂ ਡਿਲੀਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਵਾਪਸੀ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਤਾਂ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਲਈ ਉਚਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਅਨੁਬੰਧ P-6 ਹੈ। ਇਸ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕੰਪਨੀ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਭਾਵ ਪੰਜਾਬ ਐਂਡ ਸਿੰਧ ਬੈਂਕ ਨੇ ਸਬ ਜੱਜ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਪਟਿਆਲਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਕੰਪਨੀ ਵੱਲੋਂ 44 ਲੱਖ 50 ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਆਪਣੇ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਉਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਜੇ ਪੈਂਡਿੰਗ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਕੁੱਲ ਦਾਅਵਾ ਰੁਪਏ ਹੈ। 3,61,051.77 ਭਾਵ ਮੂਲ ਰਕਮ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ 18 ਫੀਸਦੀ ਸਾਲਾਨਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ।

(2) ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਵਜੋਂ ਸ੍ਰੀ ਜੁਝਾਰ ਸਿੰਘ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਸ ਬਾਰੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਜਵਾਬ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸ੍ਰੀ ਪੁਸ਼ਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਢਿੱਲੋਂ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕੰਪਨੀਜ਼ (ਕੋਰਟ) ਰੂਲਜ਼, 1959 ਦੇ ਨਿਯਮ 21 ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦਲੀਲ ਉਠਾਉਣ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 31 ਦਸੰਬਰ, 1985 ਤੱਕ, ਹਰੀ ਧਨ ਸਿੰਘ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਖੁਦ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਕੋਈ ਉਚਿਤ ਖਾਤਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਸੰਦ ਦੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੰਭਾਲਿਆ। ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਪੈਸੇ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਮੁਨਾਫੇ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਿਰਿਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤਿਉਹਾਰਾਂ ਦੇ ਖਾਤੇ, ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਖਰਚੇ ਅਤੇ ਟੀਏ ਆਦਿ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਾਈਫੋਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਧੀ ਅਪਣਾਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਘਾਟੇ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਮਰੱਥ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ' ਉਸਨੇ ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਅਕਾਊਂਟ ਬੁੱਕਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਵੀ ਚੁਣਿਆ। ਸ੍ਰੀ ਜੁਝਾਰ ਸਿੰਘ, ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਕੰਪਨੀ 'ਤੇ ਇਸ ਵੇਲੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ

Kfeerat Kaur and others v. Patiala Exhibitors Private Ltd. (Aey Cee Cinema), Patiala (I. S. Tiwana, J.)

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਹਰੀ ਧਨ ਸਿੰਘ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸ਼੍ਰੀ ਹਰੀ ਧਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੈ। ਹਰੀ ਧਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਜੁਝਾਰ ਸਿੰਘ ਸਮੇਤ ਉਸ ਦੇ ਗਰੁੱਪ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਵੱਲੋਂ 30 ਜੂਨ ਤੋਂ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਕਾਰਜਭਾਰ ਸੰਭਾਲਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਖਾਤੇ ਦੀਆਂ ਬੁੱਕਾਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ। 1985. ਕਿਉਂਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਦੇ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹਰੀ ਧਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਜੁਝਾਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਖੋਹ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਭੁੱਲਾਂ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਜਿਹੜੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਹ ਸਿਰਫ ਫਰਜ਼ੀ ਐਂਟਰੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਾਉਚਰ ਆਦਿ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕਥਿਤ ਮੂਲ ਰਕਮਾਂ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਹਰੀ ਧਨ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਐਂਟਰੀਆਂ ਦਾ ਵੀ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਐਂਟਰੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਕਤ ਰਕਮਾਂ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਆਜ ਦੇ ਪੈਵਮੈਂਟ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿ 30 ਜੂਨ, 1985 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਕੋਈ ਬੈਲੇਂਸ ਸ਼ੀਟ ਆਦਿ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕੰਪਨੀ ਦੀ 31 ਦਸੰਬਰ 1987 ਨੂੰ ਹੋਈ ਸਾਲਾਨਾ ਆਮ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਆਡਿਟ ਕੀਤੇ ਖਾਤਿਆਂ ਅਤੇ ਬੈਲੇਂਸ ਸ਼ੀਟ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਰਕਮਾਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਸਬੂਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 434 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਈਹਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਕਰਨਾ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਰਚਿਆ ਹੋਇਆ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵੈਧ ਚੁਣੇ ਗਏ ਬੋਰਡ ਆਫ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਭਾਵ ਮੌਜੂਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਲਈ ਹੈ।

Kteerat Kaur and others v. Patiala Exhibitors Private Ltd. (Aey Cee Cinema), Patiala (I. S. Tiwana, J.)

(3) ਅੱਗੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 2 ਭਾਵ ਸੂਟ। ਕੀਰਤ ਕੌਰ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ. ਹਰੀ ਧਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਹੋਣ ਦਾ ਗਲਤ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ 31 ਦਸੰਬਰ, 1987 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬੰਦ ਹੋ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਫਾਰਮ ਨੰਬਰ 32 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਇੰਦਰਾਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਹਰੀ ਧਨ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਆਫ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਦਸਤਖਤਾਂ ਹੇਠ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ 3 ਅਗਸਤ, 1987 ਦਾ ਕੋਈ ਪੱਤਰ, ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਾਂ ਸਰਨੇ ਨੂੰ ਜਵਾਬ 19 ਅਗਸਤ, 1987 ਨੂੰ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿਚ, ਜੁਝਾਰ। ਸਿੰਘ ਸਿਰਫ 29 ਦਸੰਬਰ, 1986 ਤੱਕ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਰਹੇ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਦਿਨ ਹੋਈ ਸਾਲਾਨਾ ਜਨਰਲ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ "ਸ਼੍ਰੀ ਪੁਸ਼ਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਢਿੱਲੋਂ ਨੂੰ" ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਥਿਤ ਨੋਟਿਸ ਸਮੇਤ ਪੱਤਰ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 434 ਸਿਰਫ ਪਕਾਈ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਦੇ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਆਪਣੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲਗਭਗ 2 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੈਡ-ਆਫ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਤੇਜ਼ੀ ਦੀ ਗੱਲ, ਇਹ ਹਰੀ ਧਨ ਸਿੰਘ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਸਿੰਧ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਉਕਸਾਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 26 ਨਵੰਬਰ, 1987 ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਿਸੀਵਰ ਦਾ। ਸ਼੍ਰੀ ਹਰੀ ਧਨ ਸਿੰਘ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਫਾਊਨਲ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਗਲੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਉਕਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਭਾਵ 28 ਨਵੰਬਰ, 1987 ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਿਸੀਵਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਬੈਂਕ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਕਿ 'ਉਸਨੂੰ ਖੁਦ ਰਿਸੀਵਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੀ ਕਾਪੀ, ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਨਾਲ 'ਅਨੈਕਸਟਾਇਰ ਆਰਐਲ' ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹਰੀ ਧਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਸ ਨੂੰ ਰਿਸੀਵਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਸ਼੍ਰੀ ਹਰੀ ਧਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਕਾਰਨ, ਇਹ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਸਮੇਤ ਆਪਣੇ ਹੀ ਪੱਤਰ, ਭਾਵ ਜੁਝਾਰ ਸਿੰਘ ਰਾਹੀਂ ਕੰਪਨੀ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਭੌਤਿਕ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਛੁਪਾ ਕੇ ਆਰਜ਼ੀ ਤਰਲ ਡੇਟਰ ਜੋ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(4) ਪੁਸ਼ਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਢਿੱਲੋਂ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਜਵਾਬ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜੁਝਾਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸਿਵਾਏ ਕਿ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਆਜ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ > ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਸਾਰੇ ਭੌਤਿਕ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੁਝ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੇ ਹਨ।

(5) ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਕੀਰਤ ਕੌਰ ਨੇ ਪੁਸ਼ਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਲਏ ਅਸਲ ਸਟੈਂਡ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਆਪਣੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਮੁੱਖ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਥੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੋ ਗੱਲ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੁਸ਼ਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਕਦੇ ਵੀ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨਹੀਂ ਬਣਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਜੁਝਾਰ ਸਿੰਘ ਸੀ, ਜੋ 18 ਦਸੰਬਰ ਨੂੰ ਆਰਜ਼ੀ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਤੱਕ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਣਿਆ ਰਿਹਾ।, 1987.

(6) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਜੁਝਾਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਹਲਕੇ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ; ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਦਲੀਲ ਉਠਾਈ ਹੈ ਕਿ ਪੁਸ਼ਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦਾ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਟਿਕਾਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਰਾਹੀਂ, ਉਸਦਾ ਸਟੈਂਡ ਸਭ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਇਤਰਾਜ਼ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਜਾਂ ਜੁਝਾਰ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਕਲ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਕੀਰਤ ਕੌਰ, ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕੇਸ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਤੱਕ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸਖਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਹੈ। *ਬਿਪਲਾ ਕੈਮੀਕਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਬਨਾਮ ਕੇਸ਼ਰੀਆ ਇਨਵੈਸਟਮੈਂਟ ਲਿਮਟਿਡ* 1977 (ਖੰਡ 47) ਕੰਪਨੀ ਕੇਸਾਂ 211 ਵਿੱਚ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਜਿਸ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਮਾਪਤੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦੇ ਝੁਕਾਅ ਵਾਲੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤੀ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸੁਣੇ ਜਾਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਜਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਨਾਲ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਰਾਏ ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕੁਝ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਕਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਹੀ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਮੂਹ। ਜਵਾਬਦੇਹ-ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦਾ ਸਟੈਂਡ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੀ ਜਨਰਲ ਬਾਡੀ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਤੁਰੰਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪੁਸ਼ਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਗਰੁੱਪ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਰ ਜੋ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰ-ਹੋਲਡਰ ਜਾਂ ਮੈਂਬਰ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਖੁਦ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਇਸਦੇ ਸ਼ੇਅਰ-ਧਾਰਕਾਂ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰੀ ਇਕਾਈ ਹੈ

and ਸਦੱਸ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਭਿੰਨਤਾ ਉਸ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਜਿੱਥੇ "ਨਿਯੰਤਰਣ ਹਿੱਤ" ਮੁੱਦੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪੁਸ਼ਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਟੈਂਡ ਅਨੁਸਾਰ, ਧੋਖਾਧੜੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 443 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, *ਨੈਸ਼ਨਲ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਵਰਕਰਜ਼ ਯੂਨੀਅਨ ਬਨਾਮ ਰਾਮਦਕਤਸ਼ਨਨ* (1) ਵਿੱਚ ਇਹ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 443 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮਾਪਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਕੌਣ ਹਨ, ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਹੋਏ।, ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਬਕਾਇਆ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਬਹੁਮਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਲੋਕਾਂ

Kfeerat Kaur and others v. Patiala Exhibitors Private Ltd. (Aey Cee Cinema), Patiala (I. S. Tiwana, J.)

ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਮਾਪਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਰਕਰਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਜਾਂ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਅਤੇ ਸੁਣੇ ਜਾਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸੁਣੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਮਨ੍ਹਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਣਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ ਨਾ ਕਿ ਧਿਰ ਵਜੋਂ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਵਿਵੇਕ ਹੈ, ਭਾਵ ਧਿਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੋ ਜਨਤਕ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਖਤਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਵੇਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੁਬਾਰਾ *Hot* ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਰੱਖਦਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। *ਨੈਸ਼ਨਲ ਕੰਡਿਊਟਸ ਬਨਾਮ ਐਸ. ਐਸ. ਅਰੋਰਡ (2)* ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਐਕਟ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ:

“ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ (i) ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਖਲ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ; (ii) ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਇੱਕ ਤਾਰੀਖ ਤੈਅ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਬਾਰੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਜਾਂ (iii) ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਠੀਕ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ

- (1) 1983 (Vol 53) ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕੇਸ 184.
- (2) ਏਆਈਆਰ 1969 ਐਸਸੀ 279.

ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਮਿਤੀ, ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿਓ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ; ਜੋ ਕਿ ਨਿਯਮ 24(2) ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਪਰ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਸਦੀ ਮਸ਼ਹੂਰੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕਿ ਕਿਉਂ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਕੰਪਨੀ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੰਪਨੀ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਅਜੇ ਵੀ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਉਦੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨਿਯਮ 96 ਦੀ ਆਖਰੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਵੀ ਜਦੋਂ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਦਾਖਲਾ ਹੋਵੇ। ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀਜ਼ (ਅਦਾਲਤ) ਨਿਯਮ, 1959 ਦੇ ਨਿਯਮ 9 ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਹੈ:

ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਜਾਂ ਹੋਰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ

ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ"।

(ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਰੀ. ਏ. ਕੰਪਨੀ, (1894) 2 ਸੀ. 349 ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਵਾਦਾਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਜਾਇਜ਼ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਪਰ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੰਪਨੀ 'ਤੇ ਦਬਾਅ ਪਾਉਣਾ, ਅਦਾਲਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦੇਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਅਗਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਵੇਗੀ।

ਜਿਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਤਤਕਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪਹੁੰਚ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ, ਉੱਪਰ (i) 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਜੁਝਾਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਰਕ ਜਾਂ ਤਰਕ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਕਿ ਪੁਸ਼ਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸ਼ੇਅਰ ਧਾਰਕਾਂ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਹਨ, ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਪੜਾਅ ਭਾਵ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਦਾਖਲਾ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਸਟੈਂਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

(7) ਹੁਣ ਗੁਣ.

(8) ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਘੋਖ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਪਾਇਆ ਕਿ ਪੁਸ਼ਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾ ਸਿਰਫ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਵੀ ਹੈ, ਪ੍ਰਬਲ ਹੋਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਰੀ ਧਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਜੁਝਾਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਦਿਖਾਵੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਜੁਝਾਰ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਭੇਜੇ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਜਵਾਬ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P5) ਅਤੇ ਉਸ ਵੱਲੋਂ 3 ਨਵੰਬਰ, 1987 ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 434 ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ, ਸਿਰਫ ਮਾਮਲਾ ਹੀ ਪਕਾਇਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਰਜ਼ੇ ਦੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਦੀਆਂ ਐਂਟਰੀਆਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ, ਭਾਵੇਂ ਉੱਥੇ ਹੋਵੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਵੈ-ਸੇਵੀ ਸਬੂਤ ਹਨ। ਹਰੀ ਧਨ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਪੰਜਾਬ ਐਂਡ ਸਿੰਧ ਬੈਂਕ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਵਿਚਕਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰਿਸੀਵਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਇਹ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੰਭਾਲਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਉਤਸੁਕ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵਿਦਵਾਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ 6 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1989 ਨੂੰ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਦੇ ਦੋ ਸਮੂਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ (ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਫੋਟੋ ਕਾਪੀ) ਹੋਇਆ ਸੀ, ਭਾਵ, ਇੱਕ ਹੈੱਡ ਐਡੀਸ਼ਨ ਹਰੀਧਨ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੁਆਰਾ। ਸੁਰਜੀਤ ਕੌਰ (ਸਮੇਤ ਪੁਸ਼ਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ) ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਸ਼ਰਤ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ:-

ਹਰੀਧਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੇ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਉਕਤ ਸਮੂਹ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੇ ਅਤੇ ਅੰਤਮ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਇਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਉਪਰੋਕਤ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ-ਨੋਟ ਕੀਤੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਕਾਏ ਦੇ ਪੂਰੇ ਅਤੇ ਅੰਤਮ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਜੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦਾ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਕਿਉਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(9) ਇਸਲਈ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸੱਚਮੁੱਚ ਦੀ ਘਾਟ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦਬਾਅ ਪਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਖਰਚੇ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਸਲਾਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੀ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

Kfeerat Kaur and others v. Patiala Exhibitors Private Ltd. (Aey Cee
Cinema), Patiala (I. S. Tiwana, J.)

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ